

25

Слизька справа

Усе більше киян стають жертвами лютневої ожеледиці, адже двори і тротуари майже не посипають піском

Фото Миколи ТИМЧЕНКА

Найчастіше кияни травмуються на тротуарах, недбало почищених від ожеледі

Наталка МАРКІВ, Олена КАДИРОВА
"Хрещатик"

Ожеледиця вкотре стала для столиці неочікуваним лихом: якщо автодороги прибирають, то подвір'я, провулки та інші місця пересування пішоходів лишаються "джерелом" підвищеної небезпеки. Проте знайти "винного" виявляється так само складно, як і подолати крижану дистанцію у 300 метрів.

Світлана Качур, домогосподарка, мешкає на початку вулиці Васильківської. Вона дуже любить і свій район, і місце розташування будинку: поруч дві нові станції метро, навпроти великий супермаркет. Зручно. Проте взимку дістатися цих "стратегічно" важливих об'єктів складно: тротуари перетворюються на суцільну ковзанку. Не відвідувати продовольчі магазини неможливо — ось і пані Світлана вийшла по продукти для дитини. Ледве здолала слизьку ділянку в 300 метрів, а дорогою додому упала з важкими сумками і поламала руку. Жінка вирішила поскаржитися: зателефонувала до ЖЕКу, де їй сказали, що посипати вказані ділянки вони не повинні. Тоді пані Світлана звернулася до "Хрещатика".

Ми спробували з'ясувати, поодинокий це випадок чи проблема ширша. Першою відповіддю на наше запитан-

ня стала ще одна скарга. Читач Валерій Письмак повідомив, що у вівторок 15 лютого його дочка Олена послизнулася, впала і поламала ногу на тротуарі між виходом зі станції метро "Героїв Дніпра" та супермаркетом "Велика кишеня". "Перелом складний, доведеться робити операцію, — розповів Валерій Володимирович. — Знайомі казали, що можна подати до суду на організацію, що обслуговує цю територію, але ж неможливо дізнатися, у кого вона на балансі".

"Нічийні ковзанки" можна побачити всюди по місту. Так, поблизу станції метро "Академмістечко" між зупинкою громадського транспорту і супермаркетом "Новус" тягнеться ковзанка-стометрівка, а на самій зупинці та довкола супермаркету асфальт і тротуарна плитка почищені. Така ж ситуація і поблизу станції метро "Васильківська" — дуже слизько аж до вулиці Ломоносова. Про крижані негаразди кияни активно розповідають працівникам міського call-центру. "Від 9 до 16 лютого зі скаргами до нас звернулися 197 киян, — розповіла начальник служби Наталія Данько. — Хоча це значно менше, ніж за аналогічний період минулого року. Найбільше скарг надійшло із Шевченківського та Голосіївського районів. Найчастіше люди нарікають саме на заледенілі тротуари та міжквартальні проїзди".

Детальніше з'ясувати ситуацію "Хрещатик" вирішив у КК "Київавтодор". Її головний інженер Василь Мельниченко пояснив, що в 2010 році корпорація прийняла на

баланс частину київських внутрішньоквартальних проїздів. За його словами, інші внутрішньоквартальні проїзди перебувають на балансі Головного управління житлового господарства. "Щодо утримання цих 82 об'єктів загальною площею понад 320 тисяч квадратних метрів, то скарги до нас не надходили, адже наші фахівці працюють у цілодобовому режимі", — сказав Василь Мельниченко.

Тим часом через ожеледицю зросло навантаження на медичні пункти, що надають першу допомогу потерпілим. Як повідомили "Хрещатику" у травмпункті поліклініки № 1 Шевченківського району, за чотири дні (12–15 лютого) до них звернулися 13 киян з переломом кінцівок. "9–15 лютого кількість звернень киян до травмпунктів збільшилася, — розповіла старший фельдшер оперативного відділу Київської міської станції швидкої медичної допомоги Наталія Ластовецька. Вона зазначила, що такої критичної ситуації, як була торік, немає. Дороги чистять, та й кияни, навчені гірким досвідом, в ожеледицю менше ходять по вулицях чи рухаються обережніше.

Напевно, на дані статистики впливає і те, що ожеледиця, подібна до сьогоднішньої, дошкуляє киянам останній тиждень. До того часу ситуацію дещо полегшував м'який сніжок, за який можна "зачепитися" ногою, чи напіввесняна погода, коли льоду мало. А втім, оптимістичні цифри — це добре. Та ніг у людини лише дві. І обидві вона хотіла б зберегти, долаючи непосипаний тротуар із ризиком впасти ●

ОФІЦІЙНО

Міська влада тримає під жорстким контролем роботу диспетчерських служб столиці

Столична влада приділяє значну увагу роботі оперативних диспетчерських служб та працює над тим, щоб інформація про аварії надходила вчасно, а наслідки ліквідували шнайшвидше. Це питання особисто контролює голова КМДА Олександр Попов. Нагадаємо, що днями було звільнено керівника оперативно-чергової служби Святошинської РДА. Він не організував роботи з ліквідації аварійної ситуації. Більше того, невчасно поінформував керівництво про ситуацію, що призвела до тривалої відсутності гарячої води в будинках № 30, 32-в на вулиці Зодчих. Службове розслідування виявило, що гарячого водопостачання в зазначених будинках не було через незадовільний технічний стан зовнішньої мережі теплопостачання, що перебуває на балансі АК «Київенерго». Пошкодження тепломережі усунуто, гаряче водопостачання відновлено.

Недобросовісного кінолога засуджено на 6 років

Шевченківський районний суд столиці до 6 років позбавлення волі засудив колишнього молодшого інспектора-кінолога відділу режиму і охорони Київського слідчого ізолятора Держдепартаменту України з питань виконання покарань в Києві та Київській області за частиною 3 статті 364, частиною 2 статті 307 КК України. Про це «Хрещатику» повідомили в прес-службі столичної прокуратури. Як з'ясувалося, засуджений у липні 2010 року за грошову винагороду передав ув'язненому особливо небезпечний наркотичний засіб, гроші, мобільний телефон та інші предмети, зберігання яких заборонено особам, котрі утримуються у Київському СІЗО. Крім того, відповідно до вироку суду, його позбавлено права обіймати посади у правоохоронних органах терміном на три роки та конфісковано частину майна, що належить йому на праві приватної власності. Згідно зі статті 54 КК України засудженого позбавлено спеціального звання прапорщика внутрішньої служби.

Приватному «зернотрейдеру» донарахували до сплати майже 4 мільйони гривень

Працівники ДПП Святошинського району перевірили діяльність столичного приватного підприємця Б., що займався перевезенням і торгівлею зерновими культурами та перебував на загальній системі оподаткування. Як повідомили «Хрещатику» в прес-центрі ДПА Києва, під час перевірки виявлено низку порушень вимог законодавства України. Так, 34-річний киянин до складу валових витрат відніс витрати, що не мали жодного стосунку до безпосередньої господарської діяльності, зокрема витрати з придбаних для власних потреб побутових товарів — праска, телевізори, СВЧ-піч та інші. Це своєю чергою призвело до заниження податку з доходів фізичних осіб. Також цей факт вплинув на завищення податкового кредиту з ПДВ. Серед іншого приватний «зернотрейдер» здійснював розрахунки з покупцями на неповну суму вартості проданих зернових. Підприємцю доведеться сплатити до бюджету держави майже 4 млн гривень.

12 березня на майдані Незалежності стартує танцювальний проект країни

Столична влада підтримала ініціативу телеканалу «Інтер» щодо проведення Всеукраїнського танцювального проекту «Майдан's», який триватиме з 12 березня до 21 травня 2011 року на майдані Незалежності. Як запевняють організатори, це унікальний проект, участь у якому візьмуть команди з 12 найбільших міст України. Кожна з них змагатиметься у танцювальних поєдинках і налічуватиме від кількох сотень до кількох тисяч людей. У розпорядженні КМДА зазначено, що у зв'язку з проведенням заходу з 24.00 11 березня до 6.00 13 березня, а також щовихідних до 22 травня нинішнього року буде перекрито Хрещатик у межах вулиць Городецького та Інститутської.

ДОБРА НОВИНА

Столичним освітянам повернуть надбавки

Для цього з міського бюджету буде виділено 61,64 мільйона гривень

Оксана ЛИСИНОК
«Хрещатик»

На загальних зборах освітян, що відбулися 15 лютого, було розглянуто питання повернення їм муніципальних надбавок, які становитимуть 20 % від посадового окладу. Також не минули увагою й будівництва нових об'єктів освіти. Цього року до відкриття їх готують, за словами голови Київської міської державної адміністрації Олександра Попова, дванадцять.

15 лютого голова КМДА Олександр Попов провів робочу зустріч з керівниками загальноосвітніх та дошкільних навчальних закладів. Головною темою зустрічі стали надбавки до посадових окладів освітян. Так, додатково 30 % отримуватимуть директори загальноосвітніх навчальних закладів, а також їхні заступники. Керівникам дошкільних та позашкільних навчальних закладів доплатять 50 % посадового окладу. Педагогічні працівники та інші працівники освітніх закладів отримають надбавки в розмірі 20 %.

«Сьогодні в дуже складних

У рамках зустрічі голова КМДА Олександр Попов ознайомився з роботами учнів професійно-технічних училищ

умовах Київська міська державна адміністрація відшукала можливість залучити 80 мільйонів гривень для виплати надбавок до посадових окладів працівникам соціально-культурної та медичної сфер. На стимулювальні доплати за складність і напруженість роботи усім педагогічним працівникам буде спрямовано кошти в розмірі 61,64 мільйона гривень. Я сподіваюся, що відповідні

зміни до бюджету столиці підтримають усі депутати Київради», — сказав Олександр Попов.

Також голова КМДА на цій зустрічі заявив, що в столиці споруджуватимуть більше шкіл та дитячих садочків. «Ми плануємо збільшити обсяги будівництва об'єктів соціально-побутового призначення щонайменше втричі, зокрема йдеться і про заклади освіти. Так, якщо торік ми

ввели в експлуатацію чотири освітніх об'єкти — побудовано або реконструйовано школи та дитсадочки, то цього року до відкриття готуються 12 об'єктів. А за сприятливих умов ми зможемо ввести в експлуатацію 16 освітніх закладів», — зазначив Олександр Попов.

До слова, міська влада планує за 3—4 роки відновити до 30 дошкільних освітніх закладів, що нині не працюють.

БЛАГОУСТРІЙ

Реклама різна, закон один

Комунальники продовжують боротися з безладним розміщенням оголошень

Євген ЛЕВЧЕНКО
«Хрещатик»

Триває «війна» влади з незаконним розміщенням реклами. 16 лютого було здійснено рейд за участю представників ГУ контролю за благоустроєм, податкової інспекції, міліції, а також журналістів «Хрещатика».

Першим пунктом перевірки став Дніпровський район. Тут фахівці КП «Київміськвітло» якраз очищували від рекламних папірців опори вуличних ліхтарів. За словами начальника відділу технічного нагляду та контролю комунального підприємства Володимира Міщенка, на баланс організації майже 65 тисяч опор. Очищення однієї опори обходиться місту від 80 до 100 гривень.

Друк та розклеювання оголошень — нині прибутковий бізнес. «Штампують» їх на квартирах, а студенти за копійки

розклеюють. За словами фахівців, замовлення однієї партії реклами коштує від 25 грн. Один наклад — 400 і більше примірників оголошення. А штраф за незаконне розміщення реклами становить 1700 грн. Арифметика прибутків та витрат очевидна.

Ці оголошення псують обличчя міста. Особливо актуальною проблема стала напередодні Євро-2012, — розповідає начальник відділу аналізу та контролю інформації КП «Київблагоустрій» Головного управління контролю за благоустроєм КМДА Віталій Кусташ. — Розміщувачі оголошень намагаються будь-що догодити замовникові. Деякі фірми навіть дають гарантію, що рекламну об'яву буде приклеєно не нижче, ніж за три метри від землі, куди комунальникам дістатися буде непросто. Крім того, очищення опор потребує значних витрат із бюджету. Нині ГУ з контролю за благоустроєм активно працює над засобами протидії незаконному розміщенню реклами».

Одним із методів боротьби з неза-

конним розміщенням реклами може стати автодозвін. Він уже довів свою ефективність в інших країнах. Порушників зранку до вечора з інтервалом у 3—5 хвилин телефонує автовідповідач і повідомляє про незаконність дій. Крім того, комунальники планують налагодити тіснішу співпрацю з представниками правоохоронних органів та долучити до цієї проблеми громадськість.

Завітали контролери й за кількома адресами, вказаними в оголошеннях. Зокрема до міні-готелю, послуги якого рекламуються мало не на всіх стовпах у Дніпровському районі. На жаль, побачити керівника фірми і поговорити з ним не вдалося. А ось візит до СТО на Троєщині виявився плідним. Директор підприємства був на місці. До того ж у приміщенні лежала пачка оголошень, готових до розповсюдження. Було складено протокол про адмінпорушення. Підприємцеві доведеться сплатити штраф. Та чи стане це для нього уроком? Ось у чому питання.

Перепланування квартири — справа НЕ особиста

Щоб оформити житло на власний смак, доведеться зібрати стоси дозволів

Марина ЧОРНА
"Хрещатик"

Майже кожен сучасний ремонт житла тягне за собою хоча б мінімальне втручання у план приміщення. Та навіть незначна зміна площі або конфігурації квартири вимагає відповідних дозволів низки установ. Ігнорування законів і правил перепланування може загрожувати не лише адміністративним, а й кримінальним покаранням.

Незнання не звільняє від відповідальності

Якщо колись ремонт у квартирі найчастіше зводився до вибору шпалер і відтінку фарби, то нині смаки власників куди амбітніші. Зазвичай переплановують квартири у старих багатоповерхівках, де площу розбито не дуже раціонально. Перебудови роблять з метою збільшення житлової площі, для зручності чи просто, щоб мати креативне помешкання. Проте охочим надати своїй квартирі інше обличчя належить пройти нелегкий і доволі тривалий шлях. Рухатися до мети доведеться не просто колами, а цілими спіралями. Врегулювання усіх процедурних питань може потребувати від 6 до 25 місяців, а також завидного терпіння власника квартири, міцних нервів і солідної суми грошей.

Зазвичай господарі оминають усі ці перешкоди і переплановують житло підпільно. Та якщо про зміни параметрів квартири не повідомити відповідні органи (зокрема Бюро технічної інвентаризації), на власника чекатимуть проблеми. Незаконно переплановане помешкання неможливо продати, подарувати, використати як заставу. Крім того, можливі й серйозніші наслідки, приміром, тріщини в сусідніх квартирах чи порушення комунікацій. А ще самостійне перепланування може пошкодити опорні конструкції самого будинку. В липні 2003 року внаслідок перебудови кількох квартир впала частина фасадної стіни та кілька міжповерхових перекриттів житлового будинку на вулиці Червоноармійській, 37. Згідно з українським законодавством, відповідальність за шкоду, завдану сусідам, несе власник

квартири та будівельна організація, що здійснювала перепланування без погодженої в установленому порядку проектної документації.

На практиці процес перепланування квартир дуже ускладнений. Лише самих дозволів з різних установ до початку будівельних робіт назбирається чималенький стіс.

Більше пощастило власникам квартир у нових багатоповерхівках. Тут найчастіше передбачено "вільне планування". Воно полягає у створенні єдиного простору приміщення (без встановлення перегородок) за винятком санвузла та кухні, до яких підведено інженерні комунікації (вода, газ). Це дає можливість власникові самостійно формувати внутрішній простір житла.

Фінішна крива

Для отримання дозволу на виготовлення проектної документації потрібно написати відповідну заяву на ім'я голови районної державної адміністрації та додати до неї такі документи: копія з плану домоволодіння, завірена житлово-експлуатаційною організацією чи іншим власником будинку; погодження житлово-експлуатаційної організації на виконання будівельних робіт; документи, що засвідчують право власності на приміщення, та кількість мешканців (зарєєстрованих); додаткові матеріали, які дають уявлення про об'єкт будівництва (фотографії, креслення); в деяких випадках — письмова згода мешканців будинку. Щоб не повертатися до адміністрації по кілька разів, радимо попередньо уточнити перелік документів у цій установі.

За умови позитивних висновків комісії райдержадміністрації, відділу містобудування та архітектури надається лист-пого-

дження. І лише на підставі листа чи розпорядження людина може замовити проектну документацію. Уже готові документи теж доведеться погоджувати в кількох інстанціях, зокрема в санепідемстанції, районному органі пожежного нагляду, комунальних службах міста і району ("Київгаз", "Київводоканал", "Київенерго"). Але це ще далеко не все. Погоджену проектну документацію замовник надає районній державній адміністрації разом із заявою про надання дозволу на виконання будівельних робіт. Проектну документацію попередньо розглядає відділ містобудування та архітектури і виносить на чергове засідання міжвідомчої комісії з питань будівництва та реконструкції.

У разі позитивних висновків міжвідомчої комісії замовник повинен надати ще один документ: нотаріально засвідчене зобов'язання про відшкодування шкоди, що можлива внаслідок здійснення будівельних та інших робіт.

За наявності повного пакету узгоджених документів відповідний орган адміністрації району готує проект розпорядження на затвердження проектної документації та початок виконання будівельних робіт.

На підставі розпорядження райдержадміністрації замовник отримує ордер у Головному управлінні контролю за благоустроєм міста.

Після завершення робіт, якщо немає спірних питань з приводу заподіяння шкоди внаслідок планування чи будівництва, а також порушень проекту, районна комісія, яку створюють з представників зацікавлених служб району, складає акт про готовність об'єкта до експлуатації. Акт комісії має бути затверджений розпорядженням адміністрації.

Фото: Бориса КОРПУСЕНКА

Бажання вдосконалити власне житло є цілком законним, і головне, щоб "дизайнерські амбіції" не призвели до uszkodження будинку

На його підставі Київське міське бюро технічної інвентаризації вносить зміни до поверхового плану будинку і технічного паспорту квартири.

Звісно, можна піти й простішими шляхами. Наприклад, узаконити перепланування постфактум. Але одразу розчаруємо — відвідувати доведеться ті самі інстанції. До того ж, деякі чиновники можуть скористатися вашим становищем і попросити доплати за послуги.

Якщо гроші для вас — не проблема, є варіант пришвидшеного збирання завізованих документів. Для цього досить буде звернутися до спеціалізованих приватних фірм, які за певну суму (8-20 тисяч гривень) візьмуть на себе всі проблеми. Готовий пакет потрібних паперів клієнтови обіцяють вручити за 1-2 місяці.

Ціна питання

Про власний досвід перепланування "Хрещатику" розказала пенсіонерка Лідія Щербина: "Моя родина придбала квартиру в столиці кілька років тому. Планування квартири було невдалим, як у багатьох "хрущовках": дві невеликі кімнати і товстий простінок між кухнею та однією з кімнат. До того ж, стіна забирала чимало простору, якого й без того обмаль у таких помешканнях. Ми вирішили прибрати простінок, адже в цьому випадку жодної проблеми з конструкцією будинку не виникло. Вирішили перед демонтажем стіни взяти офіційний дозвіл на перепланування та оформити новий техпаспорт на квартиру. Проте з'ясувалося, що офіційно весь "ланцюжок" коштує 500 доларів США, потребує збирання багатьох документів (я тоді ще працювала, а щоб обходити всі ці установи, треба брати

щонайменше позачергову відпустку чи звільнитися з роботи). Ми просто прибрати простінок, як це зробила більшість мешканців нашого будинку. А потім так узгодили питання: це зайняло приблизно місяць і коштувало 2 тисячі доларів США. Офіційно це зробити майже нереально".

Начальник Головного управління містобудування, архітектури та дизайну міського середовища Сергій Целовальник зазначив: "Практика перепланування квартир у столиці доволі поширена як серед мешканців, що роблять ремонти, так і серед підприємців, котрі переплановують нежитлові приміщення на перших поверхах багатоквартирних будинків. Для законного виконання перепланування потрібно оформити дозвілну документацію на її проведення. Документи в нашому управлінні готують безплатно".

Офіційна вартість оформлення потрібних паперів у Київському міському бюро технічної інвентаризації — 200 гривень. "БТІ не займається так званим узаконенням уже перепланованих квартир. Тому вартість інших робіт, пов'язаних з таким оформленням, нам невідома", — наголошує начальник бюро Василь Сенчук.

В одному з ЖЕКів Голосіївського району нам повідомили: "У процесі збирання документів для перепланування квартири наша організація практично не задіяна. Вже після виконання будівельних робіт ми приймаємо квартиру на баланс у її новому вигляді. Ця процедура для власника безплатна".

Судячи зі сказаного, дві тисячі доларів аж ніяк не складається. У чіп кишеньках осідає решта грошей — питання таке ж заплютане, як і сам процес перепланування ●

ПРЯМА МОВА

Чи легко узгодити перепланування квартири?

Олег, програміст:

— Багато хто хоче змінити дизайн своєї квартири всупереч стандартам. Чому б і ні, якщо житло приватизоване і коли це не завдає незручностей сусідам. Деякі проекти не підлягають затвердженню. Адже є випадки, коли балкон перетворюють на величезну мансарду, що нависає над головами перехожих, або коли за рахунок площі під'їзду розширюють власний передпокій. Напрошується висновок, що будь-

які інстанції у нас можна підкупити або обійти взагалі.

Наталія, інженер Укртелекому:

— Перепланувати квартиру проблематично. Потрібно пройти чимало дозвільних інстанцій і до того ж заплатити величезні гроші за сам проект. Тому багато хто йде в обхід встановлених правил, чим порушує конструкцію будівлі, а разом і посягає на небезпеку мешканців будинку.

Світлана, співробітниц комерційної фірми:

— Дуже тривалий процес. Відповідні організації уже давно мали розробити схеми, які прискорили б його. Поки інженер зробить виїзд на місце для огляду квартири — а заявок у нього зазвичай 20 чи 30 — мені потрібно буде заплатити за простоявання ремонтної бригади. Потім потрібно отримати підтвердження на перепланування, змінити техпаспорт квартири. А інакше жодної

операції з житлом ви надалі не зробите.

В'ячеслав, реставратор:

— Багато грошей і часу потрібно. Я б робив це неофіційно, якби серед знайомих мав "потрібних" людей. Мій друг хотів зробити мансарду з балкона, і коли звернувся до відповідної інстанції, там безпосередньо поцікавилися його платоспроможністю. На цьому все і закінчилося, бо на хабарі не в усіх є гроші. Оформлення ж переплану-

вання законним шляхом витягне з кишень не лише кошти, а й нерви.

Олександр, програміст:

— Перепланування у наш час дуже витратна і марудна справа. Тут потрібні не тільки великі гроші, а і зв'язки. Особливо це стосується центру Києва, де більшість будинків є історичними пам'ятками ●

Опитувала Олена СТУЛЬЄВА, "Хрещатик"
Фото Миколи ТИМЧЕНКА

Олександр ПОНОМАРЬОВ: “На 100 відсотків присвятити себе опері не готовий, занадто люблю експериментувати і змінюватися”

“Хрещатик” продовжує ближче знайомити читачів з відомими українськими особистостями. Цього разу на зв’язку срібний голос України, перша ластівка на “Євробаченні” від України — Олександр Пономарьов. У 23 роки Олександр став наймолодшим заслуженим артистом. За підсумками 1998 і 1999 років співака вшосте і всьоме було визнано найкращим в Україні та відзначено національною премією “Золота Жар-птиця”. Нині Олександр плідно працює одразу над трьома альбомами. Вільний час намагається присвячувати родині. Артист любить домашніх тварин, тому має аж три собаки й kota. Свого часу вивчав літературу про тренування собак, мав німецьку вівчарку.

— Олександр, над яким альбомом нині працюєте? Які пісні до нього увійдуть?

— Продовжую запис одразу трьох дисків — естрадний, англійський і академічний. Усі їх планую видати одночасно, навесні.

— Розкажіть детальніше про кожен з них.

— До естрадного альбому увійдуть пісні “Ніколи”, “Любов — війна”, “Любиш ти мене чи не любиш?”. В англійському будуть пісні, записані одразу після “Євробачення”, в якому я виступив ще у 2003 році. Третій диск — це DVD із записом мого концерту з академічною програмою, що відбувся у Старій фортеці Кам’янець-Подільського. Ми хотіли привернути увагу молоді до історичних пам’яток України. Територія фортеці доволі велика, тому змогли розмістити майже три тисячі глядачів, звести сцену та запросили симфонічний оркестр. І це все просто неба.

— Ви доволі непогано почуваетесь в академічному форматі?

— Так, останніми роками надходило чимало пропозицій про роботу на оперній сцені. Я маю профільну музичну освіту і розумію, наскільки це тяжка праця, скільки забирає часу та сил. Нині я не впевнений, що готовий відмовитися від естрадної пісні та повністю віддати себе оперному співу. Мені подобається організовувати концерти з академічною програмою, виконувати шедеври світової класики, однак на сто відсотків присвятити себе опері я не готовий, занадто люблю експериментувати і змінюватися.

— У яких жанрах уже поекспериментували?

— Маю певний досвід зйомок у кіно. Це була картина Вілена Новака “Особисте життя”, де зіграв роль співака Влада Хмельницького. Окрім того, написав музику до трьох кінострічок: “Червоні вітрила” режисерки Га-

лини Сахно, “Жага екстриму” та “7 днів до весілля” Андрія Дончика. До того ж наша відеостудія “З ранку до ночі” має технічний потенціал для створення кіно. І тільки-но з’явиться приваблива пропозиція, створювати мемо власний продукт.

— Повернімося до пісенної творчості. Які пісні для Вас особливі?

— “Весільна пісня”. Під неї ми з Вікторією станцювали наш перший весільний танець. Пісня дуже романтична, лірична і шира. Вона навіть увійшла до мого останнього диску “Ніченькою”.

— А з ким би хотіли заспівати в дуєті?

— Із Дженніфер Лопез.

— І наскільки це реально?

— Гадаю, що реально. В майбутньому сподіваюся втілити цю мрію у життя.

— Раніше Ви доволі часто виступали в рідному Хмельницькому. Як часто тепер буваєте у місті?

— Рідне місто лишається рідним назавжди! Коли є нагода, обов’язково його відвідаю, набираю сил та позитивних емоцій. Ось нещодавно повернувся звідти. Там мав деякі справи. З хореографом Сергієм Костецьким та Наталією Валевською ми підтримували хмельничан, які братимуть участь у танцювальному шоу “Майдан’s”. Невдовзі вони захищатимуть честь нашого міста на “Інтері”. Впевнений, у нас є справжні таланти. Всім хмельничанам зичу успіху!

— Робота лишається роботою, а родина потребує турботи. Як поєднуєте роботу і сімейні обов’язки?

— Як кажуть англійці, мій дім — моя фортеця. Хочу сказати, що моя родина мене надихає, дає нові сили. Своєю чергою намагаюся увесь вільний від роботи час проводити з дітьми. Ми разом читаємо, дивимось кіно, граємося, відпочиваємо. І гуляємо разом, тільки-но вільна хвилинка з’являється.

— А ким би в майбутньому хотіли бачити своїх дітей?

— Хоча б яку професію вони оберуть, для мене важливим буде їхній вибір. Це насамперед. Усе інше я підтримаю і допоможу досягти мети. Моє головне завдання як батька — прищепити дітям почуття любові до країни та поваги до людей.

Розмовляла Ірина ЩЕРБАТА,
“Хрещатик”

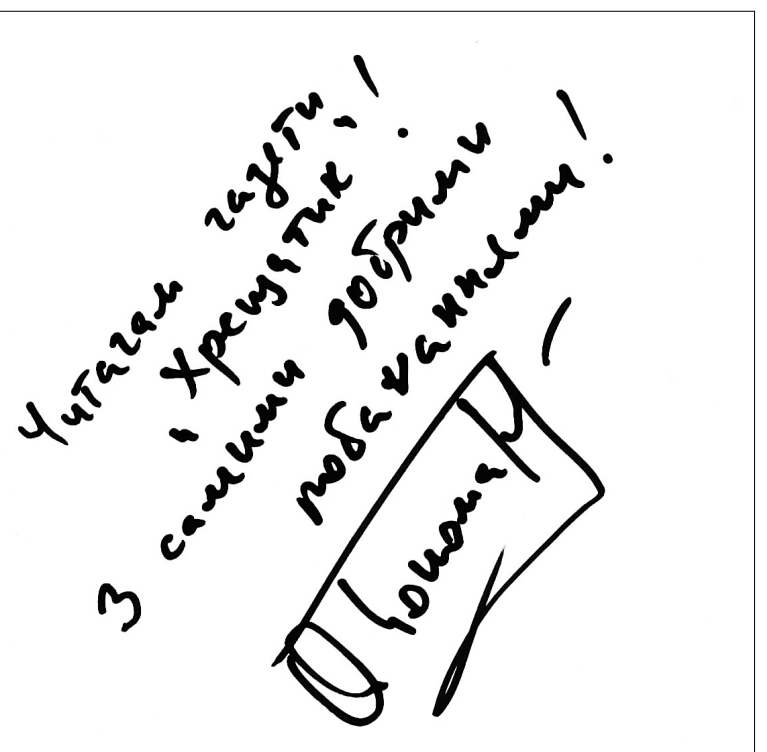

Фото з архіву Олександра Пономарьова

У 23 роки Олександр став наймолодшим заслуженим артистом України

“Моє головне завдання як батька — прищепити дітям почуття любові до країни та поваги до людей”

“Мелодія” звучить в ефірі 9 років. Колеги, вітаємо!

Сьогодні, 17 лютого, Всеукраїнській радіомережі “Мелодія” виповнюється 9 років. Розпочала радіостанція мовлення у Харкові, а з 2002 року транслює передачі з Києва на інші регіони. На хвилі 101.1 FM лунають улюблені з дитинства золоті хіти радянської та зарубіжної естради, а також авторські передачі. Редакція газети “Хрещатик” вітає радіостанцію “Мелодія” з днем народження, бажає вдячних слухачів і нових цікавих проектів!

Ваші слухачі —
редакція газети “Хрещатик”

Mafia è immortale (мафія безсмертна)

“Мафію” визнано однією з 50 найбільш історично і культурно вагомих ігор

Євген ЛЕВІН
спеціально для “Хрещатика”

Чотирнадцятого лютого о 21.00 в одному зі столичних районів сталося вбивство. Відповідальність на себе взяла київська мафія. “Швидка” виїхала на допомогу, але лікарі лише констатували смерть...

Не поспішайте перегортати сторінку та перейматися померлим, адже за кілька хвилин він живий-здоровий знову сидітиме за столом і... далі гратиме у психологічну гру “Мафія”.

Перше, що може спасти на думку, коли бачиш десяток людей у масках, які вткнулися носом у стіл, — це зібрання сектантів або зустріч психічно хворих. Проте це хибна думка. Адже в цих людей з розумом усе гаразд, навіть більше — у грі “Мафія” вони розвивають кмітливість, швидкість мислення, спостережливість. Адже ця гра потребує логіки, обачності та, найголовніше, знання психології людини від кожного, хто сів за гральний стіл.

Гру “Мафія” придумав у 1986 році студент Московського держуніверситету Дмитро Давидов. Спочатку грали в гуртожитках, аудиторіях та коридорах цього вишу. Згодом гра розповсюдилася в інших навчальних закладах СРСР та за кордоном — в Європі, а потім і в Америці. Гру створено за мотивом італійського серіалу “Спрут”, у якому комісар Каттані бореться із сицилійською мафією.

З 2000-х років розвинулися форумні “Мафії”. Найдавніші з них і сьогодні популярні серед любителів цієї гри: на форумах порталів Absolute Games, RuBoard, Kamrad, Reply та на форумі письменника і мережевого діяча Алекса Екслера.

Цікавий факт — один із варіантів гри використано у фільмі 2005 року “Вовк-самітник”.

Спробую пояснити правила цієї складної, але неймовірно цікавої гри. З популяризацією “Мафії” відкривається безліч аматорських та професійних клубів, та водночас кожен клуб створює власну ва-

“Мафія” створювалася за мотивом італійського серіалу «Спрут», в якому комісар Каттані бореться з сицилійською cosa nostra

ріацію на правила... Проте всіх об'єднує головна мета — знайти та знешкодити мафію. У класичній грі беруть участь 12 гравців. Обов'язково дотримують дрес-коду лише в трьох кольорах: чорний, червоний та білий. Кожен витягає карту: Мафії, Дона, Повії, Маньяка, Комісара, Лікаря, Мирного Громадянина. Останніх у місті мешкає п'ятеро.

Перші чотири ролі (Мафія, Дон, Повія, Маньяк) — чорні. Вночі, коли все місто засинає, Мафія та Дон розплющують очі та без звуків знайомляться. Їхня мета — вбити всіх п'ятеро мирних жителів та Лікаря з Комісаром. Інші гравці знають ли-

ше власні ролі, а про роль інших учасників можуть лише здогадуватися.

Гра відбувається у дві фази: вдень та уночі. Удень гравці спілкуються: звинувачують, підозрюють один одного та завдяки логічним міркуванням і знанні психології визначають найімовірнішу Мафію. В цей час Мафія повинна замаскуватися під Мирного Громадянина та всіляко відводити від себе підозри.

Уночі під пильним оком ведучого задіяні активні ролі: Мафія вбиває, Повія заморожує, Комісар перевіряє будь-якого гравця на належність до “чорних”, Лікар лікує мирних гравців від злодіянь Мафії

та Повії. Маньяк, що грає за місто (хоча частіше він нейтральний і може вбивати й Мафію, й Мирного Мешканця) вбиває Мафію.

Завдання міста — викрити Мафію. Якщо Мафії вдається уникнути викриття — вона перемагає.

Ця гра є чудовою розрядкою для мізків, яка допомагає відволіктися від щоденних проблем. Сьогодні “Мафія” популярна і серед молоді, і серед дорослих. Увівши в Google ключові слова, можна натрапити на безліч клубів. Обирайте найзручніший та грайте. І нехай переможе найсильніший ●

Макінтош-невидимка — реальність найближчого майбутнього

Учені довели на практиці, що практично будь-який об'єкт можна зробити невидимим

Олена КАДИРОВА
“Хрещатик”

Капелюх, що змушує предмети зникати, — відомий міф російських казок. Такі “девайси” можна зустріти в переказах різних народів — про чарівний артефакт, що робить предмети невидимими, з давніх-давен розповідали своїм дітям інгуші, німці, буряти, французи. Сучасні вчені довели, що такі казки можуть мати під собою реальну основу.

Сьогодні можна “сховати” від ока предмет розміром до двох міліметрів — про це повідомляють lenta.ru та newsland.ru. Роботи двох груп учених з'явилися в журналах Physical Review Letters і Nature Communications та на порталі Science News.

Ідеї створення матеріалу, що може робити предмети невидимими, поширилися в наукових колах ще наприкінці минулого сторіччя. У 2000-му році британський фізик Джон Пендрі описав та виклав із практичної точки зору принцип створення так зва-

них мета-матеріалів — особливих матеріалів, чий якість зумовлені не хімічним складом, як у звичайних тканин, а структурою. Завдяки їй промені світла змінюють траєкторію проходження. А оскільки все, видиме людським оком, є наслідком віддзеркалення від об'єктів сонячних променів, предмети можуть бути видимими лише за умови, що предмети їх відбивають. Варто змінити кривизну сонячних променів — і об'єкт стає невидимим для людського ока.

Автори ж останньої розробки запропонували принципово інший спосіб “ховати” предмети. Виявляється, це можна зробити за допомогою одного з найпо-

ширеніших біомінералів — кальцію карбонату (він же кальцит чи вапняний шпат). Кальцит має властивості “поглинати” промені світла. Учені довели це дослідним шляхом, розмістивши в частині приладу для маскування кальцієву пірамідку. Завдяки своїм властивостям, що виходять із кристалічної структури, з деяких точок зору пірамідка на вигляд плоска. Світло, що відбивається від об'єкта, який потрібно “сховати”, потрапляє у прилад. Спочатку промінь проходить крізь дві поєднані між собою призми, далі відбивається від нижньої частини, потрапляє до нижньої з призм і виходить на поверхню. Промені, що вихо-

дять таким чином, виглядають так, ніби їхні напрямки змінювалися лише раз. Отже, якщо до приладу покласти якийсь предмет, він “шезне”, якщо використати світло певної поляризації. Тому, хто дивитиметься на предмет крізь кальцієвий кристал, здаватиметься, що той невидимий.

Щоправда, прилад поки що працює лише тоді, коли об'єкт розташований у певному місці. Поки що максимальний розмір предмета, котрий реально “сховати” таким чином, становить два міліметри. Проте вчені обіцяють “літаки-невидимки”, “хмарочоси-примари” уже найближчим часом ●

ной правоте ей было не суждено: именно по причине ее смерти мы отложили наше бракосочетание с декабря на апрель. Впрочем, о переносе мы не жалели, потому что смогли поехать в свадебное путешествие в Крым. Никогда не думала, что весенний Крым может быть так прекрасен. Правда, мы почти не загорали, но осмотрели все достопримечательности — и Воронцовский дворец, и Никитский ботанический сад, и генуэзскую крепость в Феодосии. Эти десять дней навсегда запомнились мне как обыкновенное чудо: внезапно упавшие с неба десять дней рая на Земле. По сей день я благодарна за них Руслану — и еще за то, о чем в моем поколении вслух не говорят.

По возвращении еще три месяца все было прекрасно. По ночам мы не могли нарадоваться друг на друга, днем не ссорились, зарплату — семьсот рублей, деньги по тем временам немалые — Руслан отдавал мне в руки, и у меня иной раз фантазии не хватало, на что ее потратить. После работы муж нигде не задерживался, общением со своей родней меня не напрягал, т. к. родни не было, ни в чем дурном замечен не был. Подруги мне завидовали, и я сама себе готова была позавидовать — до того недоброй памяти августовского дня.

В тот день Руслан должен был получить зарплату в своей хозрасчетной клинике. Рабочий день заканчивался в шесть, от клиники до нашего дома было минут 25 пешком — Руслан любил пройтись пешком после работы. Я заканчивала работу в пять, а к половине седьмого уже приготовила мужу ужин — он вот-вот должен был придти.

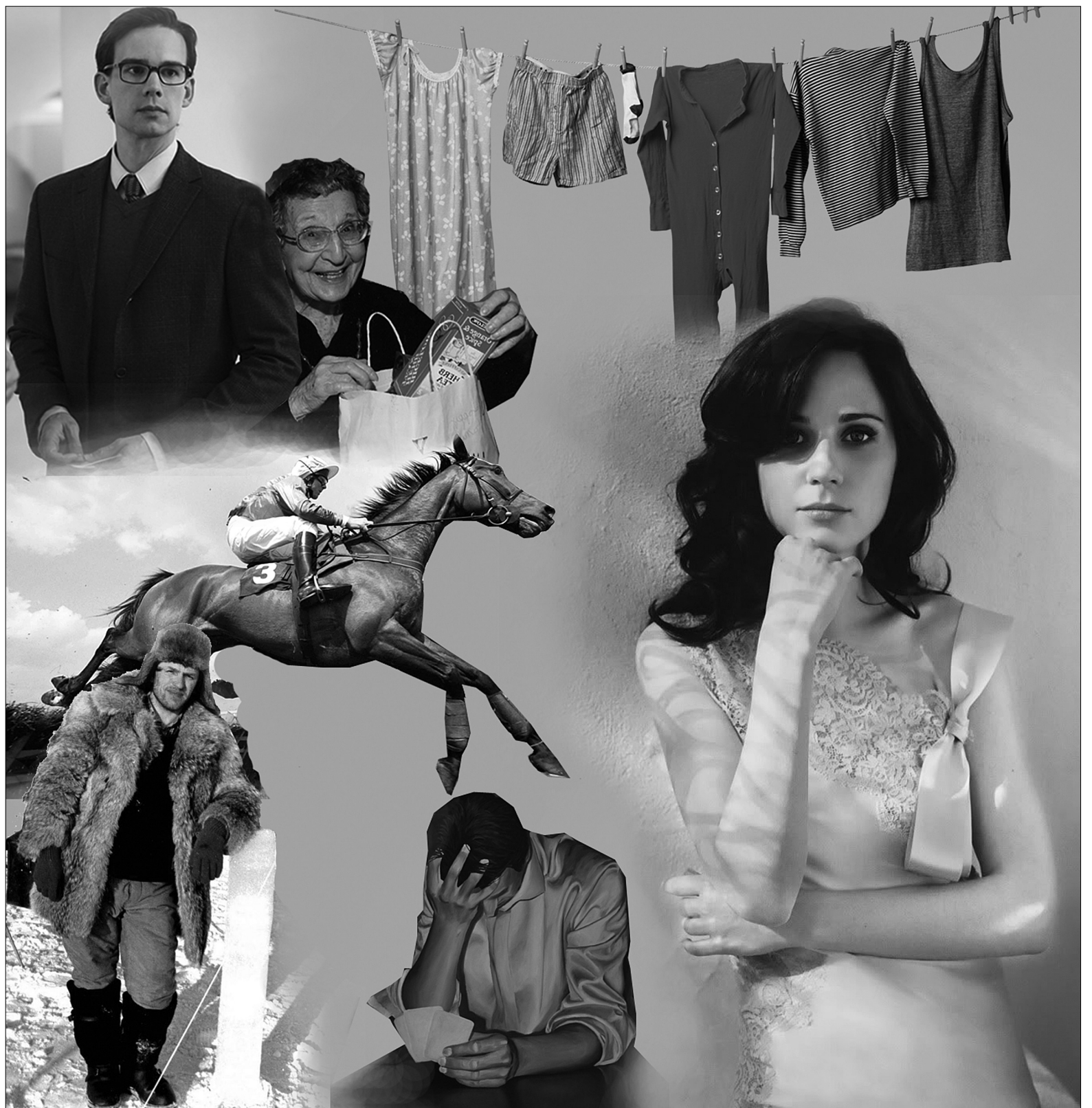
Но к половине седьмого Руслан не пришел. Не пришел он и к семи. Это было настолько на него не похоже, что в полвосьмого я сама позвонила в клинику. Дежурившая знакомая врач ответила, что Руслан ушел, как все, в шесть вечера — получив деньги.

Честное слово, меньше всего я терзалась ревностью. Мне не давала покоя мысль, что Руслан вышел из клиники с большой суммой — времена уже настаивали тревожные. Конечно, он ловкий, крепкий — но против лома нет приема, и какой бы ловкий ни был человек, а против двоих и тем более троих не устоит.

Девять вечера. Темнеет. Его нет. В половине десятого я, уже плача, позвонила маме и рассказала, что происходит. Мама посоветовала успокоиться, выпить валерьянки, никуда на ночь не идти, а утром, если Руслан не вернется, сообщить в милицию. Десять. Никого. Тишина. Соседи выключили телевизор, легли спать, и в квартире мертвенная тишина. К этому моменту я уже согласна была на все: пусть Руслан сидит у любовницы, лишь бы он был живой и невредимый.

Половина одиннадцатого. Тишина. И только к одиннадцати, когда я была уже уверена, что мужа ограбили, убили, а труп вывезли за город и бросили в речку, на лестнице раздались медленные, почти старческие шаги. Я выбежала в коридор: заскрежетал ключ в замке, и входная дверь отворилась. На пороге стоял Руслан.

Был он сам на себя не похож: бледный, в разорванном и перепачканном землей пиджаке. Ничего не сказав, он прошел мимо меня на кухню, взял с плиты чайник и жадно выпил всю воду прямо из носика. “Так и есть: ог-

рабили,— решила я,— но главное, что живой”.

Поймав мой взгляд, Руслан глухо произнес:

— Ждешь зарплату? Ее нет. Будем месяц жить на твою.

— Не страшно,— искренне ответила я.— Переживем.

— Прости,— сказал Олег, сел за стол и обхватил голову руками.— Я хотел как лучше.

Глаза у него были странные, так что первоначальная моя радость стала сменяться смутной тревогой.

— Не вини себя. Давай спать.

— Ты иди. А мне не уснуть.

— Да что случилось-то? — не удержалась я и тут же пожалела об этом, потому что ответ заставил меня похолодеть:

— Что, что... Изумруд больше не фаворит.

“Господи! Помешался!”

— Э... А кто теперь фаворит? — осторожно спросила я после паузы, решив измерить глубину мужнина безумия.

— Теперь Шах фаворит.

— А кто он?

— Кто? Шах?

— Угу.

— Орловец.

— Шах — орловец? — “Боже, Боже. Шизофрения. Бред”.

— Нет, метис! Орловец, конечно. А я дурак. Поверил этому жучку Серому.

— Серому жучку? — у меня мелькнуло трусливое желанье немедленно убежать прочь. Не смейтесь: наедине в квартире глухой ночью с человеком, име-

ющим безумный вид и говорящим безумные слова — кто угодно перепугается.

— Ну, Серый это кличка от имени Сергей...

Стало немного легче — по крайней мере говорил он с человеком, а не с насекомым.

— А Шах — тоже кличка?

— У таких коней имена, а не клички.

— Так Шах — лошадь?

— Жеребец.

Мое перепутанное и перепуганное сознание стало проясняться.

— И Изумруд — жеребец?

— Люда,— в сердцах сказал Руслан,— хоть я и заслужил своим конезаводом — еще с начала 20-х, когда на базе конфискованной помещичьей конюшни здесь принялись выращивать рысаков для конницы Буденного. При конезаводе в конце 70-х построили ипподром, на котором мой муж знал каждую травинку и соринку. С нашей свадьбой совпал ремонт — ипподром какое-то вре-

мя был закрыт, и вот наконец открылся.

По молодости и неопытности я не придавала открытию должного значения. Мне показалось, что Руслан играл до нашего брака от одиночества, от скуки, а теперь я легко отучу его от расточительной и вредной привычки. Ага, сейчас.

Руслан на удивление легко соглашался с моими аргументами — а потом снова шел на ипподром. Как-то я составила ему компанию, чтобы понять, что он находит в бегах — но ничего не поняла, только проиграла 10 рублей, поставленных на кобылу Снежинку. Кобыла — белоснежная, с серебряными хвостом и гривой — была очень красива, но пришла предпоследней. Видимо, азарт мне совершенно чужд, зато муж мой предавался ему сверх меры. От проигрыша к выигрышу и снова к проигрышу — так мы жили. Кто-то посоветовал мне дать ему почитать классические вещи: пушкинскую “Пиковую даму” и “Игрока” Достоевского — типа, пусть классика раскроет ему глаза. Руслан прежде не читал ни того, ни другого, прочел с интересом, но выводы меня ошарашили:

— Все правильно! Пушкин и Достоевский клеймили карты и рулетку — это действительно азартные игры. А про тотализатор они ничего плохого не писали...

Я узнала, что деньги на машину он не скопил — выиграл. И

потому не слишком удивилась, когда в один прекрасный день ее пришлось продать. Вступительный взнос на кооператив Руслан собирал так: относил по частям деньги к армейскому другу, которому верил как брату — боялся хранить их у себя, боялся, что проиграет их. В дни выигрышей мы ужинали в ресторане, мне дарили золотые браслеты и часы; зато в дни проигрышей я отдавала ему ползарплаты, и мы месяц жили на картошке и макаронах. И чем дальше, тем отчетливой становилась правда: азартная игра — не хобби и даже не страсть. Азартная игра — это болезнь.

Для осознания этой истины мне потребовалось два года. Почему я не ушла, поняв, что сочеталась браком с большим человеком? Потому что очень любила этого человека. Именно Руслан был самой сильной моей любовью. Если б он не играл — не было б лучше мужа: заботливый, ласковый, щедрый. Он очень хотел ребенка — клялся, что тогда забудет дорогу на ипподром. И когда я забеременела, не было человека счастливее.

Закончился мой прекрасный брак самым кошмарным образом. Был тихий, сухой мартовский вечер после солнечного, по-настоящему весеннего дня. Руслан рано пришел с работы домой, поужинал и разбирал на кухне старый приемник. Это было одно из его достоинств, кстати — любую

я узнала, что деньги на машину он не скопил — выиграл. И

потому не слишком удивилась, когда в один прекрасный день ее пришлось продать. Вступительный взнос на кооператив Руслан собирал так: относил по частям деньги к армейскому другу, которому верил как брату — боялся хранить их у себя, боялся, что проиграет их. В дни выигрышей мы ужинали в ресторане, мне дарили золотые браслеты и часы; зато в дни проигрышей я отдавала ему ползарплаты, и мы месяц жили на картошке и макаронах. И чем дальше, тем отчетливой становилась правда: азартная игра — не хобби и даже не страсть. Азартная игра — это болезнь.

Для осознания этой истины мне потребовалось два года. Почему я не ушла, поняв, что сочеталась браком с большим человеком? Потому что очень любила этого человека. Именно Руслан был самой сильной моей любовью. Если б он не играл — не было б лучше мужа: заботливый, ласковый, щедрый. Он очень хотел ребенка — клялся, что тогда забудет дорогу на ипподром. И когда я забеременела, не было человека счастливее.

Закончился мой прекрасный брак самым кошмарным образом. Был тихий, сухой мартовский вечер после солнечного, по-настоящему весеннего дня. Руслан рано пришел с работы домой, поужинал и разбирал на кухне старый приемник. Это было одно из его достоинств, кстати — любую

я узнала, что деньги на машину он не скопил — выиграл. И

потому не слишком удивилась, когда в один прекрасный день ее пришлось продать. Вступительный взнос на кооператив Руслан собирал так: относил по частям деньги к армейскому другу, которому верил как брату — боялся хранить их у себя, боялся, что проиграет их. В дни выигрышей мы ужинали в ресторане, мне дарили золотые браслеты и часы; зато в дни проигрышей я отдавала ему ползарплаты, и мы месяц жили на картошке и макаронах. И чем дальше, тем отчетливой становилась правда: азартная игра — не хобби и даже не страсть. Азартная игра — это болезнь.

Для осознания этой истины мне потребовалось два года. Почему я не ушла, поняв, что сочеталась браком с большим человеком? Потому что очень любила этого человека. Именно Руслан был самой сильной моей любовью. Если б он не играл — не было б лучше мужа: заботливый, ласковый, щедрый. Он очень хотел ребенка — клялся, что тогда забудет дорогу на ипподром. И когда я забеременела, не было человека счастливее.

технику мог отремонтировать, руки золотые. В последние дни он выглядел печально-озабоченным, но ничего мне не говорил. Я, на пятом месяце, сидела в гостиной и вязала крючком, время от времени приостанавливаясь и прислушиваясь: мое дитя шевелилось во мне. Внезапно раздался резкий звонок в дверь. Руслан пошел открывать.

Кто к нам пришел, я поняла только тогда, когда в гостиную ввалились три мордovorота и втащили с собой побледневшего Руслана.

Он задолжал им три тысячи рублей, и они пришли выбивать долг.

Выбивали его не так уж долго — час, но мне этот час, в течение которого избивали моего мужа, показался тысячелетием. Меня не тронули, даже особого внимания не обращали — но мне хватило. Когда бандиты ушли, забрав все мои драгоценности, телевизор и видеоманитон, я застонала от резкой боли. Пока приехала скорая, подо мной на кресле образовалось темное пятно крови.

Ребенка я потеряла. Врачи сказали, что это был мальчик.

Моя собственная мать осудила меня, когда я подала на развод, тем более, что Руслан сам почернел от горя. Но я не смогла простить... не смогла. Эти нелюди, убившие моего мальчика, пришли не просто так, не случайно — они пришли, потому что однажды он — Руслан — пришел к ним. Слишком поздно пришло прозрение: как всякий игрок, он играл не только со своей жизнью, но и с жизнью близких.

Дальнейшие события показали, что я была права: после развода Руслан впутался — или был впутан — в какую-то мутную историю, продал квартиру и уехал. Через пару лет я получила от него открытку: Руслан сообщал, что жив, здоров и вспоминает обо мне. Штемпель на открытке был калининградский.

Второй брак оставил глубокий след — шрам — в моей душе. В 25 лет я дала себе слово, что больше никогда не выйду замуж, хватит с меня двух браков. И когда к нам в бухгалтерию пришел новый сотрудник — мужчина, да еще и холостой — я оказалась, наверно, единственной, на кого эта новость не произвела ни малейшего впечатления. Пришел счетовод в нарукавниках — ну и фиг с ним.

Ефим Григорьевич, очень быстро ставший Фимой, действительно носил допотопные черные нарукавники — ему их шила мама, Клара Семеновна, заслуженный учитель русского языка и литературы. Суточный, с медленными, осторожными движениями, с ранней лысиной (умной, со лба), в мешковатом пыльно-сером пиджаке он мог служить образчиком классического бухгалтера — тщательного, въедливого, себе на уме. Роговые очки на мясистом носу и тихий голос дополняли облик.

Как профессионала я оценила его после первого отчета; а мужчину не видела долго, почти год. Впрочем, и он не торопился — приглядывался. Общались мы исключительно по делу. Хорошей чертой Фимы была готовность прийти на помощь: с советами он не навязывался, но никогда не отказывал, если к нему обращались. Пару раз он подсобил мне — так, по мелочам, как всем помогал; а однажды получилось, что мы задержались вдвоем после работы — каждый подгонял к концу финансового года что-то свое. Тогда-то мы впервые и разговорились по-настоящему. Я

рассказала немного о себе и узнала из первых уст, что Фиме всего тридцать (я думала, он старше), что он разведен, детей у него нет, живет с мамой.

Информация была самая элементарная, анкетная, и не то чтоб совсем новая для меня — примерно так девчонки про него и трепались; но зачем-то этот сдержанный человек мне ее сообщил. Другой мог бы говорить просто так, чтоб потретьпаться; но Фима ничего не делал просто так. Через неделю или две оказалось, что ему необходима моя помощь: некоторые циферки якобы не сходятся, и хорошо бы помозговать над ними вдвоем. А поскольку народ у нас любознательный не в меру и любит строить разные предположения, лучше посидеть над ними не на работе, а где-нибудь на нейтральной территории — у него дома, например. Или у меня.

Роман с Фимой не походил ни на первую любовь к Вадиму, ни на страсть с Русланом: никто не летал, никто не ждал с замиранием сердца встречи (да и чего ждать, завтра на работе увидимся), никто не строил планов. Сошлись, что называется, два одиночества, которым не хватало — чего? — сначала казалось, только секса, а потом выяснилось, что и общения тоже. К тому времени бывшие подружки отделились — повыходили замуж, родили детей; сестер-братьев у меня нет; мама, конечно, рядом, но не всегда хочется ее грузить своими проблемами. А с Фимой — редкое качество для мужчины — можно было говорить на любые (ну, почти любые) темы, и не просто излить душу, а что-то разумное в ответ услышать.

В каком-то журнале я прочитала выражение “роскошь человеческого общения”: этой роскошью я была более чем избалована. Мы говорили обо всем, от НЛО до Горбачева (то был излет перестройки, 90-й год). Что до роскошеств материальных, то Фима меня не баловал, и не потому, что бухгалтерский оклад к баловству не располагал. Всю зарплату тридцатилетний Фима отдавал маме. Когда я узнала, что профессиональный бухгалтер отстранен от домашнего бюджета, то удивилась, конечно, но комментировать не стала — не мое дело.

Как легко догадаться, мама была главным человеком в жизни Фимы. Так было с рождения, и, похоже, к моменту нашего знакомства этот расклад Фиму несколько утомил. Когда-то был папа, но папу изжили как класс, и папа куда-то уехал. Остались мама, Фима и тетя Рая — старая дева, жившая отдельно, но почти ежедневно посещавшая сестру. Мама следила за развитием Фимы, делала с ним уроки, закаливала хрупкий организм, выбрала ему профессию. До сих пор один-единственный раз Фима решился на самостоятельный поступок — когда в нежном возрасте двадцати трех лет задумал жениться на девушке, правда, из еврейской семьи — но с весьма сомнительной репутацией.

“Если бы вы знали, что я пережила!” — рассказывала мне впоследствии Клара Семеновна, театрально закатывая глаза. Поскольку голос ее дрожал и спуска столько лет, можно представить, какие шекспировские страсти разгорелись в связи с несвоевременным браком сына на неподходящей особе. Тетя Рая даже попала в больницу с сердечным приступом — но покорный доселе Фима был непреклонен. И женился. Но зато каков

был триумф мамы и тети Раи, когда менее чем через год невестка показала свое гнусное нутро, изменив Фиме!

Первый раз он простил. После второго подал на развод. С тех пор — то есть уже более шести лет — бессонные ночи Клары Семеновны были отравлены страшной мыслью: кто следующий? Кем будет новая гнусная женщина, которая покусится на самое святое, что есть у матери — ее ребенка? Так что немудрено, что в первый раз Фима приглашал меня домой, зная, что мамы и тети Раи не то что в доме, а в городе нет — они ездили к родственникам в Винницу. Он скрывал меня от мамы сколько мог, но все тайное, как известно, рано или поздно доходит до мамы, и Клара Семеновна пригласила меня с официальным визитом.

Как ни странно, я ей понравилась. По ее словам, у меня было всего два недостатка: первый — то, что я не еврейка; второй — мои два предыдущих брака. Один — еще туда-сюда, но два для “такой молодой женщины” многовато. Пришлось подробно рассказать Кларе Семеновне не веселую историю моих замужеств. В общем, наш роман получил высочайшее одобрение, и Фима теперь мог говорить со мной по телефону, не таясь от мамы, и даже пару раз оставался у меня ночевать.

Эти ночевки сыграли, как ни странно, решающую роль в истории моего третьего брака. Кто-то видел, как Фима выходил от меня утром; кто-то кому-то рассказал, что у нас роман — и пошли разговоры. Я отнеслась к ним очень спокойно: мы люди свободные, обоим не по шестнадцать лет, да и времена не те, чтоб тыкать пальцем — но Клара Семеновна оказалась человеком старой закалки.

— Фима, — строго сказала она за воскресным обедом, на который неожиданно пригласили меня, — о тебе и Людочке люди говорят.

— У людей есть языки, что ж здесь удивительного? — попробовал отшутиться Фима.

— Ты понимаешь, о чем я. Вам пора определиться. Людочка, как женщина, дважды побывавшая замужем, не может позволить себе подобных разговоров, сам понимаешь. А ты мой сын, сын педагога. Как мне воспитывать чужих детей, зная, что мой сын!..

— Предается разврату, — встала тетя Рая.

— Ох, тетя Рая, ваши слова богу в уши, — хмыкнул Фима. — Если это разврат, то...

— Фима, мы собрались не ради твоих шуток, — подвела итоги воспитательной беседы Клара Семеновна. — Скажу прямо: я с симпатией отношусь к Людочке, но не считаю ее самым лучшим вариантом.

— Да и я, — попыталась я защититься, но куда мне было устоять против заслуженного учителя:

— Я говорю как есть: если ты женишься на Людочке, я буду не в восторге, но возражать не стану.

Фима вообще-то жениться не собирался; но, как говорится, ему не оставили выбора. Конечно, я могла сказать что-то вроде “нам лучше расстаться, я уйду”, но я так не сказала, не столько из любви к Фиме (да и какая там любовь), сколько из самолюбия. Свадьбы никакой не было, мы просто расписались, потом посидели у меня дома в тесном семейном кругу. Так же — спокойно, без лишнего шума — прожили мы два года ●

Далі буде...

БУДИНОК ОФІЦЕРІВ
вул. Грушевського 30/1

2.03 19.00

Тел. 253-80-72

АЛЕКСАНДР НОВИКОВ

презентация нового альбома
“Ананасы в шампанском”

Живий звук

Інформаційний партнер:
ХРЕЩАТИК
Київська муніципальна газета

XI МІЖНАРОДНА СПЕЦІАЛІЗОВАНА ВИСТАВКА
КОСМЕТИКИ, КОСМЕТОЛОГІЇ, ПЕРУКАРСЬКОГО МИСТЕЦТВА

7-10 КВІТНЯ 2011 Р.

Всесвіт краси та здоров'я - 2011

Україна, Київ
МІЖНАРОДНИЙ ВИСТАВКОВИЙ ЦЕНТР
Броварський пр-т, 15
“Лівобережна”

ОРГАНІЗАТОР:
ТОВ “Міжнародний виставковий центр”
☎ +380 44 201-11-59, 201-11-68
e-mail: is@iec-expo.com.ua
www.iec-expo.com.ua

• ПЕРУКАРСЬКЕ МИСТЕЦТВО • ПРОФЕСІЙНА КОСМЕТИКА
• ДЕКОРАТИВНА КОСМЕТИКА ТА ВІЗАН
• НАРОЩУВАННЯ ТА ДИЗАЙН НІГТІВ
• NON-STOP МАЙСТЕР КЛАСИ • ШОУ-ПОКАЗИ
• КОНКУРС ВЕСІЛЬНОГО ТА ВЕЧІРЬНОГО СТИЛЮ

IX МІЖНАРОДНИЙ ФЕСТИВАЛЬ ПЕРУКАРСЬКОГО МИСТЕЦТВА
“КРИСТАЛЕВИЙ ЯНГОЛ”

Генеральний медіа-партнер: **НАТАЛІ**
Технічний партнер: **RealMedia**

Інформаційний партнер:
ХРЕЩАТИК
Київська муніципальна газета

КОЛЬОРОПОДІЛ

Кольороподіл А2 (формат 660x560 мм)
01034, Київ, вул. Володимирська, 51-а,
репроцентр газети «Хрещатик».
Тел.: 235-82-72, 234-12-55
repro.kreschatic.kiev.ua
Усі види додрукарських робіт.

За зміст рекламних оголошень відповідає рекламодавець. Реклама друкується мовою оригіналу

ДО Джерел

Душа співає "РОМАНСИ"

У столиці презентують концерти, присвячені старовинним циганським романсам

19 та 26 лютого у столиці відбудуться концертні виступи циганського театру "Романс"

Оксана ЛИСИНЮК
"Хрещатик"

19 та 26 лютого Циганський музично-драматичний театр "Романс" презентує концертну програму "Душа співає", а також пропонує шанувальникам їхньої творчості старовинні циганські романси. Цей театр — перший і єдиний державний циганський театр в Україні, що працює в жанрах класичного романсу, музичної драматургії та фольклору.

Презентована концертна програма театру — це незвичайне свято для тих, хто закоханий у світ чарівливих мелодій циганських скрипок та гітар, запальний танець, мистецтво романсу, хранителем якого є народний артист України Ігор Крикунов.

Театр "Романс", створений 1994 року, є першим і єдиним в

Україні державним циганським театром. Це постійний учасник міжнародних музичних та театральних фестивалів: "Чехочинек" (Польща), "Ягори" (Норвегія), "Кхаморо" (Чехія), "На рубежі віків" (Росія), "Мельпомена Таврії" (Україна).

За роки свого існування сольні концертні програми, спектаклі, тематичні вечори створено

на основі найкращих зразків ординарної і самотньої циганської культури. Це робота і життя унікального творчого колективу, котрий з великим задоволенням видає серце, душу і талант своєму глядачеві.

19 лютого глядачі зможуть насолодитися старовинним циганським романсом у виконанні цього музично-драматичного театру, а 26 лютого — програмою "Душа співає". Головна мета концертів — протиставити високе поетичне слово і музику сучасній "дешевій попсі" та донести романс до серця глядача.

Виступи відбудуться в залі палацу культури "Більшовик" за адресою: проспект Перемоги, 38. Початок о 19:00, замовлення квитків за телефоном (044) 277-87-97. Вартість квитка — 40 гривень 60 копійок ●

Гороскоп киянина на 17 лютого

ОВНИ, життя змусить вас грати за жорсткими правилами. В пориві насаги та азарту ви здатні припуститися невинної помилки на діловому та романтичному фронті. А втім, шанси на перемогу чи нічию все ж таки є. Орієнтуйтеся на духовний аспект взаємних інтересів, тоді повне фіаско вам не загрожує.

ТЕЛЬЦІ, вдома наелектризована атмосфера, а за обтяжливих обставин справа дійде і до скандалу. Супутник може несподівано пірнути з головою у власні справи, а вам доведеться розв'язувати побутові проблеми. Аби звести до мінімуму вірогідність чвар, постарайтеся зайняти себе і домочадців корисною справою.

БЛИЗНЯТА, день сумбурний, сповнений несподіванок. Будьте обачними, коли доведеться скористатися послугами інших людей — можуть обдурити або підставити. Будь-які розмови в цей час відбуватимуться на підвищених тонах, особливо якщо зачепите самолюбство співрозмовників. Не варто без крайньої потреби вирушати в поїздку, з'ясовувати стосунки, доводити свою правоту.

РАКИ, приборкайте ненаситні бажання. Робити важливі покупки, окрім термінових, протипоказано, оскільки в поспіху вам можуть підсунути бракований товар. Керуйтеся здоровим глуздом у вихованні дітей, вирішенні побутових проблем, бізнесі, фінансових взаєморозрахунках. Мисливцям за романтикою порада: не женіться за сексуальною здобиччю, бо гірко пошкодуєте.

ЛЕВИ, натхнення підступне. Може сподвигнути вас на героїчний вчинок, але може й зухвало обдурити. Не зав'язуйте нових стосунків, утримайтеся від обіцянок (ви їх не виконаєте), підписання серйозних угод, ваші компаньйони не дуже чесні й здатні завдати удару з-за рогу.

ДІВИ, заховайтеся подалі від юрби. Це день кармічних примусових обставин, які самі знайдуть вас і змусять робити те, що від вас вимагається. Тримайте себе під контролем. Ви здатні в пориві емоцій розкрити найпотаємніші думки, а вони не дуже приємні, чим шокуєте оточення і знову собі нашкодите.

ТЕРЕЗИ, в зв'язку з перепадом настрою тримати себе під контролем складно. Нині вабитиме все загадкове, незвичне, можете навіть кинути стрімголов у ризиковий діловий експеримент чи неординарну любовну авантюру. В разі спроби розширити сферу дії власного бізнесу та збільшити прибутки не ставте на кін усе, що маєте. Гра не варта заходів, станете банкрутом.

СКОРПІОНІВ очікує як триумфальний злет, так і несподіване ганебне падіння з досягнутої висоти. А оскільки в будь-якій роботі є свої закономірності, їх слід аналізувати і ретельно дотримувати. Постарайтеся гармонійно вписатися в службову ієрархію, адже вертикаль начальник — підлеглий є замінованою зоною, де рвонуть може будь-якої миті... У стосунках батьки — діти також.

СТРІЛЬЦІ, день подарує багатогранну гаму емоцій, триматиме вас у високому енергетичному тонусі, штовхатиме до романтичних пригод і авантур. А оскільки зростає вірогідність почути неправдиву інформацію, не поспішайте цілком довіряти сенсаціям чи заявам з інтригою. По можливості в далеку дорогу ліпше не вирушати, там очікують неприємні сюрпризи.

КОЗОРОГИ, гармонійне поєднання сміливості й обачливості стане запорукою успіху в усіх починаннях. Боягузству — зась! Це може позбавити вас блискучих шансів, адреналінових насолод, а легковажність призведе до фізичних травм чи матеріальних збитків. Зате ділова конкуренція, сексуальні авантюри стануть чудовим тономом!

ВОДОЛІІ, якщо вважаєте себе істиною в останній інстанції, то глибоко помиляєтеся. Чужа точка зору теж має право на існування. У дискусіях, особливо на тлі ідейних розбіжностей, полічіть у голові до десяти, а потім висловлюйтеся, інакше запалите вогонь конфліктів з шефом, партнерами по роботі, шлюбу, друзями.

РИБИ, останнім часом ви перебуваєте в аурі обставин, зумовлених кармічно. Цей вантаж є баластом, що тягне назад, не дозволяє вільно розпростати крила. Нинішні інциденти на роботі лише загострять проблеми з роботодавцями, негативно вплинуть на здоров'я. Тому не бунтуйте, а працюйте добросовісно, аби не стати цапом-відбувайлом ●

Підготувала Любов ШЕХМАТОВА,
астролог

СУДОКУ

4			3	5	2	7		
	6			1				
		8	7		9			
4		8	3			9		
7		9						
				7				1
	5							
1			5					7
		6		9		5	2	3

Відповідь на sudoku, вміщений у нашій газеті 15 лютого

Правила sudoku

Гральне поле 9 на 9 клітинок. Поле розділене на квадрати 3 на 3. На початку гри відома певна кількість цифр. Спочатку — заповнити всі порожні клітинки цифрами від 1 до 9 за такими правилами:

1. Цифра може з'явитися тільки один раз в кожному рядку.
2. Цифра може з'явитися тільки один раз в кожному стовпчику.
3. Цифра може з'явитися тільки один раз в кожному квадраті.

6	7	1	3	9	4	2	5	8
2	5	8	7	1	6	3	9	4
3	9	4	8	2	5	6	7	1
5	8	2	1	6	7	4	3	9
4	3	9	2	5	8	7	1	6
7	1	6	4	3	9	5	8	2
9	4	3	5	8	2	1	6	7
1	6	7	9	4	3	8	2	5
8	2	5	6	7	1	9	4	3

НАРОДНИЙ КАЛЕНДАР

Завтра

В Україні хмарно з проясненнями. Подекуди часом опади. Вітер північно-східний, східний, 5–8 м/с. Температура вдень — 4...–12°C, вночі — 6...–14°C; на узбережжі Криму до +2°C; на Одещині та в Криму місцями 0...+1°C, на сході країни — 10...–14°C, вночі — 16...–18°C; у західних областях місцями — 4...–6°C, вночі — 8...–10°C.

На Київщині хмарно з проясненнями. Часом опади. Вітер східний, 3–6 м/с. Температура вдень — 7...–9°C, вночі — 10...–12°C.

Сьогодні

17 лютого — преподобного Ісидора Пелусіотського (V ст.). Вшановують ікону Божої Матері Єлесько-Чернігівської. На Ісидора відбуваються "весілля" у звірів, до лісу ходити небезпечно. 17 лютого — Міжнародний день спонтанного виявлення доброти, неофіційне свято, створене з ініціативи низки міжнародних благодійних організацій, на думку яких це свято має планетарне значення.

Іменинники: Авраамій, Кирило, Микола, Сидір, Юрій, Георгій ●

Засновник — Київська міська Рада
В. о. головного редактора Денис ЖАРКИХ
Газета заснована 7 вересня 1990 року.
Перереєстрована в Міністерстві інформації України 10 січня 1999 року.
Свідоцтво серії КВ №3620

ХРЕЩАТИК

01034, м. Київ-34, вул. Володимирська, 51-б
Телефон для довідок 502-34-37, факс: 235-01-93
Телефони рекламного відділу: 234-21-84, 531-91-05, факс: 235-61-48
Телефон відділу розповсюдження та реалізації: 234-27-35
Internet: www.kreschatic.kiev.ua E-mail: info@kreschatic.kiev.ua

виходить у вівторок, середу, четвер та п'ятницю
Редакція листується з читачами тільки на сторінках газети. Газета публікує також ті матеріали, в яких думки авторів не збігаються з позицією редакції. При передруку посилання на "Хрещатик" обов'язкове.
Рукописи не рецензуються і не повертаються. Матеріали зі знаком (D) та під рубрикою "Конфлікт" друкуються на правах реклами.
Набір, верстка та кольороподія: комп'ютерний центр газети "Хрещатик". Друк: СПД Скуйбіда В.П.

Загальний наклад 131855
Замовлення 57